

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAŞ Y ANUNCIŞ

Número Extraordinari

15 CENTIMS

SURT LOS DISSAPTES

15 CÉNTIMS

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. " 2 "

Los suscriptors del interior reben las obras del folletí encuadernadas.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ: Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Buss' a la escala

PREUS DE CADA NUMERO:

Número corrent. 10 cts.
" extraordinari. 15 "

Los números atrassats son al mateix preu y sense folletí.

Teatro Catalá

EUREKA!—Sarsuela en un acte, lletra de M. Figuerola Aldrofeu y música de Ricardo Gimenez. Estrenada la nit del 18 en lo Jardí Espanyol.

La última obreta que ha donat al públich lo senyor Figuerola Aldrofeu, se recomana, en primer terme, per la novetat del lloch d' acció escullit pera 'l desarrollo de la trama, tal es l' interior de un circo ecuestre. Es digne també de lloansa del modo que ha sapigut sortejar, ab comedit llenguatge, las situacions relliscosas en que 's trovan alguns dels principals personatges. Lo lloch d' acció, que com hem dit es l' interior de un circo ecuestre, motiva ab acert, una serie d' escenas pintorescas y l' estar ben colocats los números musicals. D' aquets se fan repetir en cada representació, lo terceto dels clows y un ballable escocés.

L' obra ha sigut posada ab molta propietat, estrenant-se una doble decoració de Urgellés que produeix excellent efecte. Lo vestuari es també apropiat y lo despenyo acertat per part dels principals artístas de la companyia.

4 + 2 = 1.—Monólech lirich, lletra de Joaquin Montero música de Manuel Mauri. Estrenat la nit del 15 en lo teatro Eulerpe de Mataró.

Per las noticias que 'n tenim rebudas aquesta obreta obtingué molt éxit. L' estil es original. Interven en l' acció sis personatges que 'ls representá ab acert lo propi autor á quin carrech estigué 'l despenyo. La música també es digna d' elogi, havent sigut escoltada ab gust.

Los dos autors foren aplaudits y demanats á la escena.

LA TRINITAT DEL AMOR.—Comedia en un acte, en vers, original de J. Ventura Bué. Estrenada la nit del 22 en la societat Marqués de la Mina.

Fent un favor de consideració al autor d' aquesta obreta, ja que en ella descubrim alguna qualitat que ben cultivada pot donar bon fruit, passarem per alt detallar aquest estreno, advertint á son jove autor, procuri estudiar més lo qu' es la escena avans de donar altre producció al teatro—ab més motiu essent ja aquesta la segona—aconsellant-se per algun intel·ligent en la materia y aixís tal vegada á més de conseguir dar aspecte real al assumpto qu' esculleixi y naturalitat als personatges qu' hi intirvinguin, no s' exposará á produhir un obra que, com la que motiva aquestas ratllas, no reuneix ni las condicions mes essencials de forma teatral.

J. X.

PER UN GABELL

a mitja hora que 's passejan per los jardins del Parc. Las nou del mati es hora apropiat pera evitar miradas tafaneras. Hi va poca gent.

Fins ara tot se 'n ha anat ab juraments:

—Ja ho sabs, vida meva, ab tota l' ànima.

—Sols falta que duri forsa...

—No 'n duptis, que m' ofens!

—Me refereixo á la constancia. ¡Ls homes ho sou tan poch!

—¡Jo ho seré més que un gos! To-

ta la vida. Res podrá trencar aquest amor nascut de modo tan poétich y mes essent correspost ab tan sacrifici.

—Ja ho veus si confio en tu!

—Si, àngel meu, may podré olvidar aquest dia venturos que, després de tans prechs, has accedit dedicar-

me per mi, tot pera mi. No veus que 'n tenia tan desitj? Haver de dirnosho tot per escrit! Veurens tan poch!... Vaja... que 'ns ho tenim ben merescut! Aixís podré repetirte de paraula, que t' estimo, que per tu sufreiro molt. Aixís podré d' aprop contemplar aquesta bellesa sens igual, aquets ulls que 'm prometen inagotables tressors de felicitat, la puresa del teu front y aquets hermosos cabells negres, aquets cabells que ja sabs son l' admiració dels meus ulls: aquets cabells que *son negres com nit misteriosa, bell teixit d' humana seda...*

—Si, ja he vist lo sonet que m' has dedicat.

—Donchs ja sabs lo que d' elts penso.

—Me sembla que exageras...

—Per Deu, no 'm diguis aixó! De tot quant te dich, encara 'm quedo curt! Vull passar la vida contemplantlos. Cada un d' elts es pera mi un tresor... Son fils que uneixen nostras ánimas.

—Veus? Per mi l' amor te un altre fil millor.

—Quin es?

—Lo de la constancia.

—Mare de Deu de donas, sempre la desconfiansa á punt.

—No, home, no; es un dir: crech estarte demostrant ara mateix que ab mí no hi ha' tal cosa.

—Si, sí, vida meva.

—Y apropósit, ahont pensas anar?

—Mira, ara tot xano, xano, anirém cap á Vallvidrera ó á la font de 'n Mans, ahont te sembli mes propi anarhi á fer un dinar de príncep...

—Donchs jo tinch altre plan molt millor.

—Digal.

—Avuy á casa no hi haurá ningú. Podriam anarhi. Aquest mati ja he fet dur lo menester. Ho arreglarém nosaltres mateixos. Será 'l prelude de próxims temps. No serém vistos y evitarém fer enrahonar á ningú y me sembla que ho trobarás més gustós estant guisat y arreglat per las mevas mans...

—Vaja, ja está dit. Y qué tindrem per dinar?

—Mira, primer de tot, un caldo, caldo de Nadal, macarrons ab formatge ratllat, després pilota, carn y un parell de perdius á la vinagreta. ¡Ah! per postres un tortell que comprarém ara al carrer de Petritxol, bon vi, café, licor y bona cara. Qué 't sembla?

—De primera, noyal! Ja hi estém anant.

Y l' un ben acostadet del altre, s' encaminan cap al que te d' esser felis niu de la enamorada parella.

* * *

S' han passat duas horas ab una pau y armonia, que 'ls ángels la voldrian tenir entre ells, cuau jugan á cou-diná.

Ella ab devantalet d' aristocrática cambrera, no s' ha donat punt de repós, cuyant d' arreglar la olla, de courer los colomins y de tots lo amaniments que son menester.

Ell també s' ha portat ab enamorada sollicitut; ha tret carbó, ha ventat lo foch y fins ha pelat las patatas... ¡Oh, forsa del amor!

Los macarrons fá mitja hora que bullen. La cosa ja está apunt.

—Apa, preparat, que desseguida 'ls porto á taula.

—Mira jo ja ho tinch tot llest; he rallat formatge, he posat los cuberts, totallons, y fins aquest ram al mitx de la taula. ¡Eh! que tal? Ni al restaurant faria tan gcig.

—Apa, assentat.

—Ah salau, com fuman!

—Ja pots pendrer. Pósaten un bon plat.

—Te, pósamels tu mateixa.

—Apa... que si te 'ls acabas ja farás prou. Tirathi formatge.

—Noya, son bons... d' aixó se 'n diu... ¡ecx!

—Que son aquestas ganyotas?

—Mira? vés qu' es aixó?

—Ay! carám? Es un cabell!...

—¡Vaya una porqueria!..

—Veurás, noy... cualsevol pot trobarshi.

—Obl y tan llarch. Ecx!...

—Tan mateix fas molts escarafalls per res; al cap y á la fi es un dels meus cabells que tant t' agradan...

—Pero, no barrejats ab l' escudella.

—Fill, no sé que dirthi. Si no t' agrada déixaho.

—Té' ja está deixat, diu ell tirant lo plat en l' ayre omplint lo menjador de caldo y macarrons.

Al veurer aquella inconveniència, ella xiscla de rabia. Ell encara vol tenir rahó, s' altera, agafa 'l barret, y la planta.

Y vetaquí com per un cabell pot rompres la felicitat.

Oh, y fins un plat ab macarrons y tot.

Y total per qué? ¡Per un cabell!

J. XIMENO PLANAS.

ESTRANYESA

May lo per qué s' ha sabut:
pretendent á dona grossa
acostuma á ser menut.

INTIMA

¿T' en recordas d' aquell dia
que venint tots dos del bosch
pel camí vaig agafarne
un auellet molt hermós?

¿T' en recordas que al donarte 'l
te 'l vas posar sobre 'l cor
y lo capet li besabas
amanyagantlo ab amor?

¿T' en recordas que allavoras
jó te 'l vaig pendre, y un cop
ló vaig tení en las mans mévas,
desseguit va quedar mort?

Donchs aixó fou, ma estimada,
que jo 'l vaig matá, gelós,
perque creguí que 'm robava
tas caricias y petons

ISIDOR MARTINEZ

D' ISTIU

A ca 'l sastre.
—Comprenen? Un vestit molt llauger es lo que jo desitjo.
—Compreneh. Li faré d' un género primet, y ademés sense forro.
—No, no; més llauger encara: prefereixo 'l forro sense 'l género!

—¿Per qué t' assentas á terra?
—Per estar mes lluny del sol.

—Si, si; aquell gos está rabiós!... No ho dupto pas! .. Aie s' ha mossegat la qual! .. Pobret! tu estás fresch!...

—¿No troba quina calor? .. Uf!..
—¿No me 'n parli! Qui es que no 'n té?.. si fa un soll!..
—¿Com s' enten un! si lo menos son una doizenal! .. ¡Uff!

En aquesta época del any demana lo que vulguis, que tothom *regala*.

—¡Ay! ¡Pepito!
—Que tens?
—Vinch tota esvarada!... Pel carrer un gos m' ha mossegat y 'm sembla qu' era rabiós...
—Que 'm dius! Mira: per lo que pugui ser, aquesta nit te 'n vas á dormir ab ta mare.
—No ho voldrá!
—Dorm sola!
—No hi ha cap mes llit!
—Donchs, vina, vina ab mi, pero, dorm als peus: jo, 'm posaré las botas de montar.

—¿Hont anavas tan corrents?
—Fugia d' un gos rabiós
—Que 't fan por?
No!... Es que, jo á n' en Ferrán, no l' conech, y resultaria molt irrespectuós que per prim' era vegada m' hi presentés ensenyantli la pantorrilla.

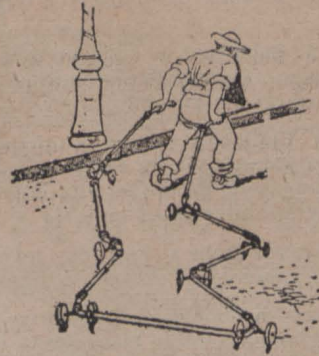
LAMBERTO ESCALER

Odiar... y olvidarhó tot,
al rebre una mirada
plena d' enciser amor,
es possible, ma estimada.

Olvidar, per sempre més
apagar del cor la flama
que l' encen, pera odiar...
Impossible: la mort antes.

JOSEPH ESCACHS Y VIVED.

REFLECCIONANT

¡Sembla mentida que perque ho trovin fresch jo m' hagi de fer un tip de suar!...

NOVAS

Ab lo número present van 24 planas més de folletí de *La flor de la montanya* corresponents del número 89 á 112. La publicació de aquesta obra acabarà ab los dos números vinents.

Lo número vinent será també extraordinari, compost de 16 planas de folletí y vuit de periódich.

—Actúa ab molt éxit á Cádiz en lo teatro «Circo», la celebrada companyia de opereta italiana, Tani. Forman part del seu repertori las castellanias *El monaguillo* y *El duode la Africana*.

—La companyia catalana que actúa á Sabadell, diumenge passat representá lo drama *La Mare de Deu del mont* y la pessa *Lo marit de la difunta*.

—Dimcres en lo Circo Ecuestre debutá ab extraordinaria acceptació la coneguda companyia mimica Adams.

—A Valencia s' ha celebrat ab l' esplendor de costum la festa anual dels Jochs Florals.

—Continuan vegetarse ab molta acceptació en lo teatro Tivoli, las representacions de la preciosa opereta *Artagnan*. La execució de aquesta obra es inmillorable.

—Ha comensat á pintarse 'l de orat del sainete *Los encants de Sant Antoni*, obra del senyor Pous, próxima á estrenarse en lo teatro Jardí Espanyol. La empresa tracta de presentarlo ab molta propietat.

—La societat «La seba» ha publicat lo cartell del Cuart Certámen humorístich que celebrarà á primers de Septiembre vinent.

Los premis son tretze y festius tots los temas proposats. Los que desitjin adquirir algú cartell poden passar per aquesta Administració.

—Advertim als que ja han enviat ó envihin *plechs* pera 'l «Dotzé Petit Concurs», los acompanyin de un lema al objecte de facilitar la publicació dels qu' es vagin rebent.

—En la societat «L' Arpa» demá á la tarde á benefici de D. Joan Rovira se representarán las pessas *Cura de moro*, *¡Lo meu criat!*, estrenantse la que dú per títol *Ella* original de Ricardo Mallorquí.

—Hem rebut una nova obreta de D. Emili Adzerol titulada *Un curt de vista*. Se ven al preu de un ral.

—En lo teatro Novetats tocan ja á sa fi las representacions de la notable companyia dramática, Calvo-Jiménez.

—En lo Jardí Espanyol es cada nit més aplaudida *Lo príncep del Congo*. Alguns de sos motius musicals serán prompte del domini del públich.

—Al teatro Eldorado estava anunciat per ahí la despedida de la companyia de sarsuela, y per avuy lo debut de la companyia de opereta italiana que anuncia un variat repertori nou en sa majoria.

—L' autor senyor Reig y Fiol ha terminat un nou drama titulat *L' abim*.

—Se nota molta efervescencia entre variats elements pera la fomentació de la sarsuela catalana, de ut als excelents resultats que 's recullen á cada nova tentativa.

—Dimecres en lo concert Euterpe verificat en lo Teatro Tivoli, s' estrená lo coro á veus solas *La Mijdiada* de Goula pare y lletra de D. Eduard Vidal y Valenciano. Aquesta composició, digne treball del notable Mtre., obtingué una aceptació extraordinaria, essent objecte l' autor d' una entusiasia ovació. Va ferse repetir duas vegadas, la última baix la direcció del autor á petició del seu fill, qui també 's feu mereixedor per la maestria ab que la dirijí las duas primeras vegadas.

—Dissapte passat en lo Casino Mercantil, se posá en escena lo drama *Muralla de ferro*, essent elogiat lo bon desempenyo que obtingué.

CUL DE SACH

Un dia lo mestre Bizet se presenta al director del «Teatro Illustrato» y li diu:

—Li porto una ópera: *La bella fanciulla di Perth*.

—Está bé.

—La vol sentir?

—Ab molt gust.

Lo compositor s' assenta devant del piano y toca per espay de mes de dos horas tota l' ópera, sense cap original á la vista:

Lo director admirat, felicita á Bizet de la seva memoria, y li demana cuan li portará la partitura.

—D' aquí quatre mesos! Tincn d' escriurer encara la primera nota!

CANTARS

Tos ullets, com papallona
que vola de flor en flor,
á tots los jóves que miran
fan concebir ilusions.

Qnan nos topém pel carrer
me causa molta estranyesa,
que s' enrojeixi ta cara
y perdi 'l color la meva.

Si es vritat que nostres ulls
son las finestras del ánima,
la teva deu se' un volcan,
puig per ells sols brollan flamas.

JOAN RIBAS CARRERAS.

LA POESIA

Certámens per tot arreu,
sonets, dramas ó cantars:
cuan podré eixir de pesars
espero que avisaréu.

Al esclatar la tempesta
¿per què esvarada deixares
ton llibre de res, y amparo
en los meus brassos cercares?

Es que 'l llamp del amor meu
es distint del llamp de Deu?

S. A. C

SOLUCIONS AL NUM. 128

Xarada.—Pe-la-yo.

Conversa.—Taula.

Geroglífich.—Com més gossos menos cunills.

Complement

La paraula que faltava en lo vers publicat dissapte passat era

ESVENTRADAS

estampada en lo volum *Novas Baladas*, de Apeles Mestres, plana 37, ratlla séptima.

Vingueren vint plechs, resultantne guanyador no sols per esser lo primer sino que també l' únich que l' acertá, lo de Blanes firmat per Joseph Alemany Borrás. Pot passar á recullir l' import al corresponsal administratiu de dita població.